Overgave

AKTE VAN OVERGAVE

« Mijn God, ik geloof in Uw oneindige goedheid, niet alleen in die goedheid die de hele wereld omvat, maar in die gans bijzondere goedheid, die alles schikt tot mijn allergrootste welzijn, hoe arm en nietig schepsel ik ook ben.

Daarom geloof ik, Heer, zelfs wanneer ik niet zie, wanneer ik niet begrijp, wanneer ik niet voel dat de toestand waarin ik mij bevind en al wat mij overkomt, het werk van Uw liefde is ; uit heel mijn wil verkies ik hem boven elke andere toestand, die mij aangenamer zou zijn, maar die minder van U zou komen.

Ik leg mij in Uw handen ; handel met mij naar verkiezen, en laat mij geen andere troost dan U te gehoorzamen. »

Benedictus CL XV.

laat mij een mens zijn
naar uw hart

Overgavedag:
==========

Op <u>Hemelvaartsdag</u>:
binnenbrengen van de ikoon van Maria.

Heer,
U hebt ons zelf gezegd:
Ik heb u een voorbeeld gegeven
opdat gij zoudt doen zoals Ik gedaan heb (Jo. 15,15).
Ik wil U navolgen.

Geef me bovenal de 'sensus Christi' gezindheid
opdat ik met uw gevoelens van uw hart
kan aanvoelen waarmee U de Vader en de mensen liefhad.

Leer mij uw manier van omgaan
met de leerlingen, met de zondaars, met de kinderen,
met de Farizeeën, of met Pilatus en Herodes ...

Laat me delen in de fijngevoeligheid
waarmee U met hen omging
aan het meer van Tiberias, toen U eten voor hen klaarmaakte,
of toen U hen de voeten waste ...

Leer mij mee te lijden met de lijdenden,
met de armen, met de melaatsen, met de blinden en de lammen ...

Het beeld dat ik van U in het evangelie zie is:
edel zijn, verheven, vriendelijk en voorbeeldig,
met een volmaakte harmonie tussen leven en leer ...

Ik zie er uw manhaftige manier van doen,
hard jegens Uzelf ...
maar jegens anderen
vol goedheid en liefde en verlangen hen te dienen.

U was voordurend in contact met uw Vader
in gebed als het nog nacht was ...

Ik zou U willen leren kennen zoals U bent:
als uw beeld op mij inwerkt,
is dat genoeg om mij te veranderen.

Maak dat wij van U leren in grote en kleine dingen
door uw voorbeeld te volgen
van totale overgave aan de liefde tot de Vader
en tot de mensen die onze broeders zijn ...

Geef ons deze genade,
geef ons die 'sensus Christi'
om ons hele leven te bezielen
en om ons te leren overeenkomstig uw geest
te handelen tot in de uiterlijke dingen toe.

Leer ons uw 'methode'
opdat het onze 'methode' wordt in deze tijd
en wij ons ideaal kunnen verwerkelijken:
gezellen van U te zijn,
een 'alter Christus',
uw medewerkers in het werk van de verlossing.

P. Arrupe

Parabel van de appelboom

De Vader klopt aan mijn deur
en vraagt een woning voor zijn Zoon

- Ik zeg : ik verhuur onder gunstige voorwaarden.
- Ik wil niet huren. Ik wil kopen, zegt God.
- Ik weet niet of ik verkopen zal, maar Je mag binnenkomen en eens rondkijken.
- Graag, zegt God.
- Ik zou één, ja zelfs twee kamers kunnen missen.
- Het bevalt mij best, zegt God. Ik neem ze allebei. Er komt misschien een dag dat je beslist Me meer te geven... Ik kan wachten.
- Ik zou Je graag meer geven, maar dat is wat moeilijk. Ik houd toch graag wat plaats voor mezelf.
- Ik weet het, zegt God, maar... Ik kan wachten. Het huis bevalt me !
- Hm, misschien kan ik Je nog een kamer afstaan, want eigenlijk gebruik ik ze zelf toch niet zoveel.
- Dank je, zegt God, die neem Ik ook. Ik hou van dit huis.
- Ik zou Je graag het hele huis geven, maar... ik weet het nog niet goed.
- Denk er over na, zegt God. Ik wil je niet op straat zetten. Jouw huis wordt mijn huis en mijn Zoon zal hier leven. En je zult meer plaats hebben dan voordien.
- Nu begrijp ik er niets meer van.

- Ik weet het, zegt God. Maar Ik kan het je niet uitleggen. Je moet het zelf ondervinden. En het zal slechts gebeuren wanneer je Mij het hele huis verkoopt.
- Dat is erg geriskeerd, zeg ik.
- Ja, zegt God, maar probeer het toch met Mij, al is het maar éénmaal.
- Ik weet het niet. Ik zal erover nadenken en Je iets laten weten.
- Ik kan wachten, zegt God. Dit huis bevalt mij !

En ik verkocht heel mijn huis aan God
en toen sprak God :

- Herinner je je nog de verkoop van je huis ?
- Oh ja !
- Wel hoe voel je je nu sinds je in mijn huis woont ?
- Heerlijk, zei ik. Wel God, luister... Ik heb Je een voorstel te doen. Ik heb nog een tuin. Misschien zou Je die ook nog kunnen kopen. Dan zouden wij er samen, Jij en ik, kunnen in wandelen en genieten van elkaar.
- Akkoord, zei God. Ik koop je tuin, gewoon maar om te genieten.
- Weet Je, God, in die tuin staat een pracht van een boom, een heel bijzondere boom, een appelboom. Hij bloeit het hele jaar en draagt het hele jaar vruchten. Het is een eeuwige appelboom. Maar luister, God, die hoef Je niet te kopen, die schenk ik Je.

En toen sprak God :

- Weet je nog toen je jouw huis aan Mij verkocht na lang wachten en veel aarzelen ? Ja, weet je 't nog ? Herinner je je nog de dag toen je Me de appelboom schonk ? Oh ja, een onvergetelijke dag, zei God.
- Ja, een onvergetelijke dag, zei ik.

– Nu kunnen we samen in de tuin wandelen, genieten van de bloemen, de vogels, de vlinders, de kleuren en geuren, een rijkdom van tinten. En vooral : nu kan Ik voluit van je genieten, zomaar jij en Ik. We hebben sindsdien zoveel samen doorleefd, zei God. Kom, laten we even heel stil samen zijn onder de appelboom. Ja, heel stil, zei God. Heel stil...

En ik sprak :

– Oh ja, mijn Welbeminde, fluister mij je hartewensen toe.

En God leunde sterk tegen mij aan en fluisterde :

– Jij, mijn welbeminde, je bent uniek voor Mij en toch stel ik vast dat je af en toe met zoveel begaan bent en dat je opnieuw een tent hebt opgetrokken. Ja, je hebt je huis wel verkocht, je tuin geschonken, maar in de tuin onder de appelboom van de eeuwige liefde heb je nu een tent opgeslagen, langzaam, onbewust maar heel reëel.

Ik werd bedroefd.

– Breek je tent af, zei God, en riskeer opnieuw het « al » met mij « alleen » – in de stilte. Laat Mij Me bij je nestelen onder de appelboom en dàt moge je genoeg zijn. Dan is ook mijn vreugde volkomen.

Ik keek God diep in de ogen.

God kuste me en ik brak de tent af om alleen nog maar in God geborgen te zijn.
En ik zei :

– Nu, God, nu richten we een « garden-party » in !

Na lange tijd klopt men aan mijn deur.
Ik aarzel, ik open en ben erg verward God te ontmoeten.

– Oh, ben Je terug. Ik verwachtte Je niet meer... sinds de tijd...

God glimlacht en komt binnen.
Dan zegt God :

– Laten we even naar de tuin gaan om er te wandelen en te verwijlen bij de appelboom, om er te genieten van elkaar.

Ik word bedroefd.
We gaan naar buiten... in stilte.
En God zegt :

– Ik ben zo gelukkig bij je te zijn.

Een drukkende stilte bezwaart me.
En God zegt :

– Wat is er toch ?

Mijn verdriet wordt me te sterk en ik ween bitter.
God droogt mijn tranen af en ik stamel :

– Weet Je, God... onze appelboom, deze enige appelboom die altijd bloeide en altijd vruchten droeg, ja God, de eeuwige appelboom, weet Je, God, ik droeg geen zorg voor hem, ik snoeide hem niet. De vossen knaagden aan de wortels en de storm heeft de stam gespleten.
Ja, God, onze appelboom is er niet meer.

God is diep ontroerd, kijkt me aan en kust me.
Na een lange en diepe stilte zegt Hij me :

– Mijn Zoon, die in dit huis leeft, nam zaad van onze appelboom en daar, een eind verder, groeit er reeds een appelboom, een eeuwige appelboom met een uitgelezen parfum. Hij is uitzonderlijk... zijn wortels verstrengelen zich tot in mijn tuin... hij zal nooit afsterven.
En Ik, God, schenk je deze appelboom, want Ik hou van je.

Een onzeglijke vreugde en diepe vrede leeft in mij.
Ik kus God en samen genieten we van elkaar bij de appelboom !

Dora Lapière, *arts*
Place Hubert Delrez 2/9, 4802 Heusy

donner à manger

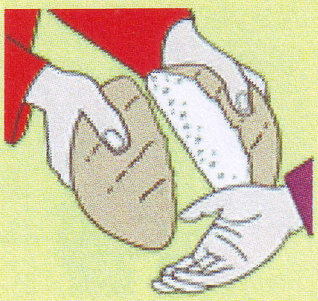

to feed

spijzen

zu essen geben

donner à boire

to give to drink

laven

zu trinken geben

habiller

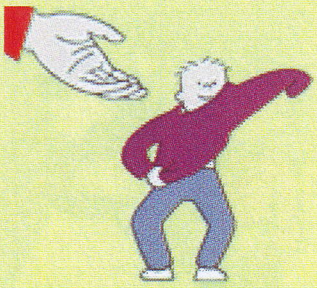

to clothe

kleden

kleiden

accueillir

to harbour

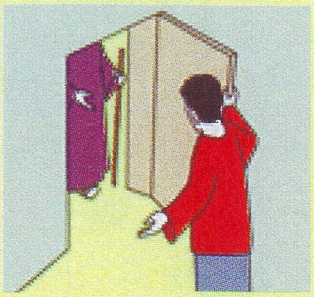

herbergen

aufnehmen

prendre soin

to care for

verzorgen

sich sorgen

visiter

to visit

bezoeken

besuchen

Les œuvres de
miséricorde corporelles

Die körperlichen Werke
der Barmherzigkeit

De lichamelijke werken
Van barmhartigheid

ensevelir

to bury

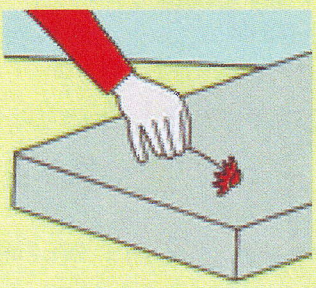

begraven

begraben

enseigner

to instruct

onderrichten

unterrichten

conseiller

to council

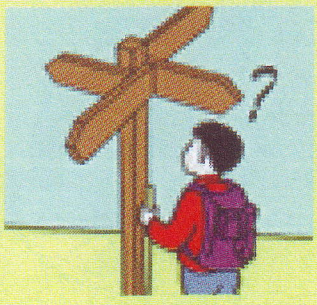

raad geven

beraten

avertir

to admonish

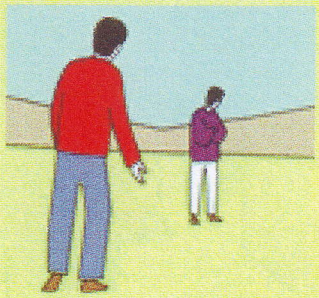

vermanen

zurechtweisen

supporter

to bear patiently

verdragen

ertragen

consoler

to comfort

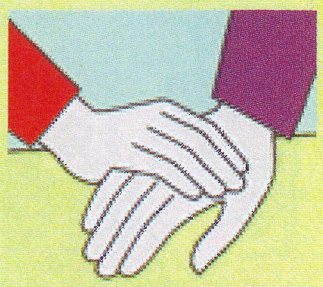

troosten

trösten

pardonner

to forgive

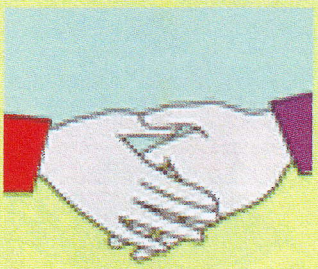

vergeven

vergeben

Les œuvres de miséricorde spirituelles

Die geistigen Werke der Barmherzigkeit

De geestelijke werken van barmhartigheid

prier

to pray

bidden

beten

Gebed van overgave.

Mijn God, ik geloof in Uw oneindige goedheid,
niet alleen in die goedheid die de hele wereld omvat,
maar in die bijzondere en gans persoonlijke goedheid,
die alles schikt tot mijn allergrootste welzijn hoe
nietig schepsel ik ook ben.
En daarom geloof ik, Heer, zelfs wanneer ik het niet zie,
wanneer ik het niet begrijp en wanneer ik het niet aanvoel,
dat de toestand waarin ik mij bevind en alles wat mij erin
overkomt, het werk is van Uw Liefde.
En uit heel mijn hart verkies ik deze, boven elke andere
toestand, die mij misschien aangenamer zou zijn,
maar die niet of minder van U zou komen.
Ik leg mijn leven in Uw handen Heer, doe met mij wat u behaagt
en laat mij alleen de troost
Uw wil zo volmaakt mogelijk te volbrengen.
Amen.

Gezegend en goedgekeurd door Paus Pius X 2 juni 1914

VERTALING JEZUS OP DE TROON

Gebed

1. HET AANBIEDEN VAN MIJN GEEST, MIJN HART EN MIJN WIL ALS OFFERGAVE

Jezus, Zoon van God, gij zijt de Koning der koningen en de Heer der heren, en aan uw Rijk zal nooit een einde komen. Vandaag nog nodig ik U uit om door te dringen tot in het diepste van mijn wezen. Ik smeek U de troon in mijn hart in bezit te nemen en er, zo lang ik leef, de enige Meester te zijn van heel mijn bestaan. Laat me zo innig van U houden dat ik U altijd de allereerste plaats geef in mijn leven. Sta me toe telkens weer aan U de voorkeur te geven, ook boven de mensen en de dingen die me het dierbaarst zijn, zelfs boven mijn leven, en dat om U waardig te zijn. (Mat. 10, 37-39)
Ik weet, Heer, dat mijn wil slechts vrijheid en kracht kan vinden, wanneer hij aan U onderdanig en voor U beschikbaar is. Ook mijn hart vindt slechts vreugde en vrede, wanneer het door U in bezit is genomen.
~ Neem mijn hart dat zo klein is en zo onwaardig. Breng in mij een nieuw hart tot leven dat gelijkt op uw hart.
~ Neem mijn geest die zo wispelturig is en zo vreesachtig. Zend mij uw Heilige Geest.
~ Neem mijn wil die zo weifelend is en zo opstandig. Neem hem in bezit door uw genade en maak hem standvastig, sterk en edelmoedig in dienst van uw Koninkrijk.
~ Leer mij, Heer, hoe ik U moet zoeken en U moet dienen in mijn naasten.
~ Sta me toe volledig door U in gebruik genomen te worden in dienst van uw Koninkrijk. Ik wil leven en sterven onder uw Heerschappij. Zo zult Gij mijn Heer zijn, mijn Koning, tijdens mijn leven en in de dood. (Rom. 14, 7-8)

Heer Jezus, al mijn plannen, mijn verlangens, mijn streven en mijn verwachtingen onderwerp ik aan U, vooral .....(Noem hier de zaken die u nogal sterk ter harte gaan) . Zend uw Geest om mij te leiden van dag tot dag, van het ene ogenblik naar het andere, in overeenstemming met uw eigen bedoelingen.
~ Leer me leven in uw Geest om altijd uw grote heerlijkheid te betrachten.
~ Moge uw Heilige Geest mij omvormen tot een gelijkenis met uw glorierijk Beeld. Dan zoudt Gij echt vreugde kunnen vinden in mij, zoals uw Vader vreugde vindt in U.
Ik vraag het U in uw heilige Naam. Amen.

2. HET AANBIEDEN VAN MIJN INTELLECTUEEL LEVEN ALS EEN OFFERGAVE

Heer Jezus, ik offer U mijn verstand en mijn begrip, heel mijn kennis en mijn ideeën, mijn principes en mijn waardeoordelen.
~ Vul mij met de " schatten aan wijsheid en aan kennis die in U verborgen zijn." (Kol.2, 3).
Daar Gij "het Licht zijt dat schittert in onze duisternis" (Joh.1, 5a), smeek ik U uit mijn leven alles te verjagen wat daar in het duister leeft aan dwaling, aan vooroordelen, aan twijfel, aan wereldse ideeën en aan een slechte inschatting van de waarden.
~ Ik verlang de ware wijsheid te bezitten en mijn woning te bouwen op de onwankelbare rots van uw Woord. (Mat. 7, 24-25). Ik wil me thuis voelen in uw heilig Woord, de Bijbel, en de Waarheid leren kennen die me zal bevrijden. (Joh. 8, 31-36; vgl.1Kor.2, 14-16). Breng in mij, Heer, dezelfde beschikbaarheid tot stand die in U aanwezig was, toen Gij verkoost te gehoorzamen en U te vernederen tot de dood op het kruis. (Fil. 2, 5-8). Ik offer U elk verlangen naar bekendheid en persoonlijke invloed en elke begeerte. (Noem enkele voorbeelden van uw eerzucht)

Heilige Geest, open de ogen van mijn geest om alle mensen, alle dingen en alle toestanden te zien zoals Jezus die ziet. Leer mij om de eeuwige waarheden, die onzichtbaar zijn, op hun echte waarde te waarderen.

Mijn Jezus die ik liefheb, ik roep U uit tot Heer van mijn herinneringen.
~ Sta me toe me alles duidelijk te herinneren wat ik me graag zou herinneren, vooral uw Woord, om het te verkondigen, en uw barmhartigheid die Gij ons zomaar schenkt, om U erom te loven.
~ Zou ik alles mogen vergeten wat Gij wilt dat ik vergeet. Zo zal uw Rijk van Vrede zich uitstrekken over mijn hele herinnering, over alles wat in mijn geest en mijn verstand bewust, onbewust of onderbewust aanwezig is. (Offer aan Jezus de herinneringen die u afwenden van Hem of die u in verwarring brengen.)

Heer, mijn verbeelding kan zo onrustig zijn, zo dwaas, wanneer ze niet onderworpen is aan uw Heerschappij. Ik geef ze als offer aan U. Neem ze helemaal in bezit om enkel uw schoonheid en uw glorie te zien. Richt ze en maak ze tot een instrument van uw scheppende Geest. Amen.

3. HET AANBIEDEN VAN MIJN GEVOELSLEVEN ALS OFFERGAVE

Heer Jezus, Gij begrijpt ons in onze betere en in onze slechtere momenten, in ons geluk en in onze tegenslagen, Gij leeft mee met onze zwakheden, want Gij hebt dezelfde gevoe- lens gekend als wij en dezelfde bekoringen, maar zonder te zondigen.(Heb. 4, 14-15) Mijn leven is volledig doordrenkt en gekleurd door mijn gevoelens en mijn emoties: ze beïnvloeden al mijn

handelingen en mijn reacties. Ze zijn aanwezig in al mijn betrekkingen met God en met mijn naasten.
~ Op dit moment zelf roep ik U uit tot Koning en Heer over mijn volledig gemoedsleven. Wees de Heer van al mijn gevoelens, zowel van de positieve als van de negatieve. Sta nooit toe dat ze me meeslepen.

Maar al te dikwijls laat ik me in de war brengen door een negatief gevoel.
~ Aan U, mijn Heer, vertrouw ik mijn gevoelens toe van angst, van onrust, van onzekerheid, van woede, van haat, van vijandigheid, van verbittering, van wrok, van jaloersheid, van schuld, van wanhoop. (Leg in Jezus' handen de gevoelens die u het meest bezighouden) Mag ik er niet langer door overheerst of in de war gebracht worden, zodra Gij ze als Meester in handen hebt genomen. .

Heer, ik smeek U met aandrang me nog eens te willen vervullen met uw Heilige Geest en ook met zijn vruchten (Gal.5, 22-23) Mogen deze kostbare vruchten: liefde, vreugde, vrede, geduld, goedheid, vriendelijkheid, in hun volheid aanwezig zijn in mijn gevoelsleven. (Bid om die gaven van de Geest te ontvangen waaraan u het meest behoefte hebt in de toestand waarin u zich nu bevindt.) Amen.

Gebed van overgave aan de Goddelijke barmhartigheid

Heer, 65 jaar geleden hebt Gij me de grote gave van het leven geschonken. En, vanaf mijn geboorte hebt Gij niet opgehouden, mij te overstelpen met uw genade en met uw grenzeloze liefde. Gedurende al deze jaren was er een afwisseling van grote vreugde, van beproevingen, succes, mislukkingen, gezondheidsproblemen en sterfgevallen, zoals dat in elk leven het geval is. Met uw genade en met uw hulp heb ik dit alles kunnen te boven komen en ben ik de weg naar U verder gegaan. Vandaag voel ik mij verrijkt door deze ervaringen en door de grote troost, dat ik, doorheen dit alles, het voorwerp van uw liefde was. Mijn ziel jubelt daarom van dankbaarheid .

Maar dagelijks ontmoet ik in mijn omgeving bejaarden die door U sterk beproefd worden: verlamden, gehandicapten, verminkten, die zelfs geen kracht meer hebben om te bidden, sommigen hebben zelfs het gebruik van hun mentale vermogens verloren en kunnen vanuit hun irreële wereld waarin ze leven, U niet meer bereiken. Als ik deze mensen bezig zie denk ik: "Moest ik in deze situatie zijn!"

Daarom Heer, wil ik vandaag, nu ik nog over al mijn motorische en mentale vermogens beschik, op voorhand reeds, mijn overgave uitspreken aan uw heilige wil. En nu reeds wil ik, indien één van deze beproevingen mij zou overkomen, dat deze zou bijdragen, tot uw glorie en tot de redding van de zielen.
Nu reeds vraag ik U om de personen die de ondankbare taak zullen hebben, om mij te helpen, te willen ondersteunen met uw kracht. Indien een ziekte mijn hersenen zou aantasten en de helderheid van mijn geest zou verminken, wil ik, nu reeds Heer, me onderwerpen aan uw wil en mijn overgave in stille aanbidding beleven.
En indien er op zekere dag een langdurige bewusteloosheid me zou overvallen, wil ik, dat elk van deze uren die ik nog zal leven een onophoudelijke dankzegging zou zijn, en dat mijn laatste ademhaling een liefdesadem worde. Op dat ogenblik zal mijn ziel, geleid door de hand van Maria, voor u verschijnen om eeuwig uw lof te zingen. Amen

Joh. Paulus II (1985)

De balsemkruik

Wat zat er in je balsemkruik,
Maria Magdalena,
wat zat er in je kruik?

Waren het aloë en saffraan,
de zoetste kruiden van de balsemberg,
nardusolie en muskus
bij de geur van witte wierook?
Was het amandelzoete bloesemsmaak,
honing van speels-verliefde bijen
en adem van rijpe appels?

Wat zat er in je balsemkruik,
Maria Magdalena,
wat zat er in je kruik?

Was er gerijpt berouw in
om oude geuren, voorbije geheimen
en liefdes die slechts schaduw waren
voor Hem die komen zou?
Was het iets van de nieuwe onschuld
die ieder mens bekleden zal,
als hij woordloos alles prijsgeeft?

Wat zat er in je balsemkruik,
Maria Magdalena,
wat zat er in je kruik?

Was het olie van je liefde
met haar tientallen gezichten,
de vonken van je oude vlammen
en de gensters van een nieuwe?
Was het de gloed van je bekering,
van een vuur dat nu mocht oplaaien
voor Hem die je al intens beminde?

Wat zat er in je balsemkruik,
Maria Magdalena,
wat zat er in je kruik?

Zou de hoop er gedampt hebben,
dat Hij je in je hart
van alle duivels kon bevrijden,
van alle vroeger lijden?
Was het een onvervalste hoop,
sterker dan alle tegenslagen
en waarvoor je totaal openstond?

Wat zat er in je balsemkruik,
Maria Magdalena,
wat zat er in je kruik?

Bevatte ze niet het geloof
in een Heiland die je reeds minde,
nog voor je aan zijn voeten lag
en Hem om zijn vergeving dankte?
Was het geloof in een verrijzenis
die je toen reeds voorvoelde,
terwijl je de dure balsem uitgoot?

Wat zat er in je balsemkruik,
Maria Magdalena,
wat zat er in je kruik?

Waren het mirre en hennabloemen
met de eerste lentekruiden,
of lelietjes-van-dalen,
bij het vocht van granaatappels?
Was het de zwoelheersende geur
van zomeranjelieren
en van druiven in hun bloei?

Geef ons wat uit je balsemkruik,
Maria Magdalena,
geef ons iets uit je overvolle kruik!

Michel Coune, osb

IK ZOU ZO GRAAG ...

ik zou zo graag ...
zo mild zijn als Hij:
met de vinger in het zand schrijven
in plaats van mensen met de vinger wijzen

zo stil zijn als Hij:
kunnen leven vanuit een bestendige
inwendige rust, een biddende vrede

zo verbonden zijn als Hij:
in zekere geborgenheid altijd kunnen
verwijzen naar een Vader en een Vaderhuis

zo verontwaardigd zijn als Hij:
zich daadwerkelijk ergeren aan onrecht
en zich geriskeerd inzetten
voor zijn diepste overtuiging

zo inlevend als Hij:
bij de dood van een vriend wenen,
het verdriet van de weduwe,
de honderdman, Jaïrus troosten

zo zwervend leven als Hij:
zo ongebonden, niet vastgeankerd
weldoende rondtrekkend, zo bestrijdend ruim

zo verzoenend zijn als Hij:
"Vriend" zeggen,
als Hij kussend verraden wordt;
"Vergeef het hun" zeggen
als Hij hangt te sterven

Zo trouw als Hij:
dwarsdoorheen het verbond,
dwarsdoorheen de dood

zo gegeven als Hij:
zonder voorwaarde, zonder voorbehoud,
zo gratis als een genade,
een goddelijke ontmoeting

zo tactvol zijn als Hij:
delicaat als tegenover de vrouw
aan de Jakobsput,
fijngevoelig als tegenover
Maria Magdalena

zo onbezorgd zijn als Hij:
leven als de lelies op het veld
en de vogels in de lucht,
omdat Hij weet
dat de Vader voor alles zorgt

Zo genezend zijn zoals Hij:
helen en heilzaam zijn
voor duizende mensen,
die pijn hebben van binnen en buiten

zo levend zijn als Hij:
levend water, levend in de Vader,
levend in alle mensen,
levend over de dood heen.

Ik zou zo graag zijn
"veel minder kristen,
maar veel meer Kristus".
Ik zou zo graag "Kristus zijn"
een zegen voor mensen.

M. Libra

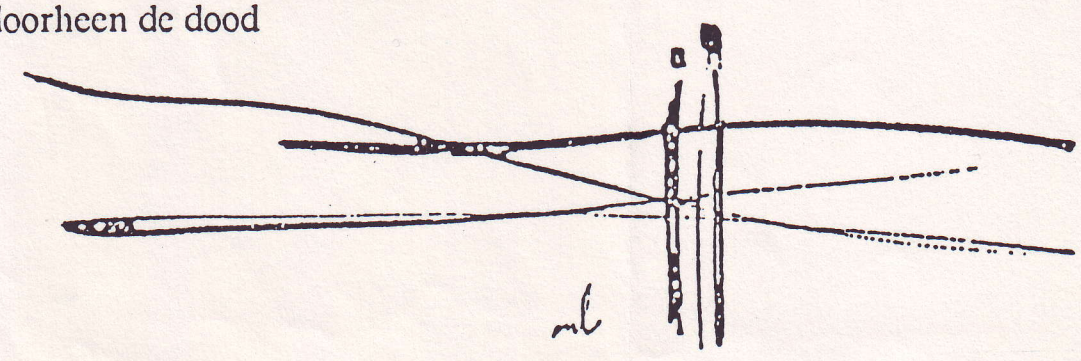

Dank U p. Gey en p. Aimé
Omdat U mij in vriendschap geholpen
hebt om God als Vader te ontmoeten
in de genade van de gebedsschool
Innig gehecht Zr. Marie José

DE KOORDDANSER IS...
MIJN VADER

Hoog boven het marktplein had een koorddanser een koord gespannen tussen twee pilonen, en op die koord vertoonde hij zijn gewaagde kunsten. Alle toeschouwers stonden aan de grond genageld terwijl de koorddanser boven het plein evolueerde.

Het einde van zijn nummer was een sensatie. Van hoog op een piloon riep hij tot de toeschouwers: "Ik heb hier een kruiwagen. Durf ik daarmee naar de overkant?" "Ja", riep het volk.
"Heb je genoeg vertrouwen in mijn kunst?" En het volk antwoordde: "Ja!" "Wil dan iemand in de kruiwagen komen zitten?"
Dat was blijkbaar te veel van het goede: niemand had de moed.

Niemand? Toch wel! Een jongen klom in de piloon, kroop in de kruiwagen, en de koorddanser reed de kruiwagen en de jongen naar de overkant. Het applaus was geweldig. Toen hij terug beneden was stroomde het publiek rond de jongen. "Wel ventje, had je geen schrik daarboven?" "Schrik? Wat zou ik. De koorddanser is mijn vader!"

Ignatius-miniatuur (geïnspireerd door het 'La Storta'-visioen

Kommentaar van de schilderes :

"Ignatius ziet Jezus niet, want Hij stapt àchter hem, maar hij voelt zijn stevige en tevens zachte hand die hem met moed vervult. En die hand die hij voelt verbeeldt zijn geloof in Jezus die hem op zijn weg vergezelt.

Jézus brengt de beweging op gang. Hoewel vooraan volgt Ignatius die beweging gewillig en spreekt met Hem onderweg om zich te (laten) bemoedigen. Ze kijken elkaar niet aan, want samen streven ze naar een doel door de Vader erkend en gezegend, en daarin vinden ze elkaar.

Jezus lijdt niet, al draagt Hij een kruis. Op zijn gelaat rust de Paasvrede, maar ook de ernst en de vastberadenheid, want degenen die Hij meetrekt zijn in de wereld en vinden in Hem hun kracht. De Blijde Boodschap moet dringend verkondigd worden; daarom(drukken zijn lippen ernst uit) en is Hij gehaast. ligt er ernst op zijn lippen

Het kruis op Jezus'schouder~~s~~ drukt Hem niet neer; het staat bijna rechtop ... en het is ook niet zijn kruis, maar dàt van Ignatius door de Heer zelf voor hem gedragen. Onderweg voelt Ignatius alleen maar het gewicht van die sterke en tevens zachte hand op zijn schouder.

Ignatius, dat is ook élke gezel (van Jezus). In zijn linkerhand houdt hij het Evangelie en veel wetenschap, terwijl zijn rech-terhand het geheim weergeeft van zijn innige en hartelijke omgang met zijn onzichtbare Vriend.

Wanneer wij leed ervaren, moeilijkheden of moeheid, laten we eraan denken dat Jézus ons kruis draagt onderweg en dat ~~wij~~ het zijn gezegende hand is die wij voelen, zijn hand vol liefde die iets zwaarder weegt op onze schouder, de gewonde hand van onze zachtmoedige Heiland die ons liefheeft..."

(een religieuze van de Sociëteit van Maria,
kongregatie gesticht door P. de Clorivière S.J. en
Marie-Adelaïde de Cicé)

Ik ben een schakel in uw ketting, Heer

Tot een welbepaalde dienst,
hebt Gij mij, God, geschapen.
Een taak mij toevertrouwd
die Gij een ander niet kunt geven:
mijn zending.
Wellicht zal ik die zending hier op aarde
nooit heel duidelijk zien.
Maar na dit leven legt Gij alles uit.

Ik ben een schakel in de ketting, Heer,
die alle mensen met elkaar verbindt.
Gij hebt mij niet voor niets gemaakt.
waar Gij mij zendt
zal ik het goede doen,
vrede stichten en waarheid verspreiden
- al besef ik het zelf maar half -
als ik uw gebod maar onderhoud.

Daarom, mijn God, vertrouw ik op U.
Wat ik ook word,
waar ik ook ben,
wat mij mag overkomen,
niets kan mij van U scheiden.

En Gij, die Vader zijt en Vriend,
weet goed waarheen Gij met mij wilt.
Ik ben een schakel in Uw ketting, Heer,
al wat Gij doet heeft zin.

KARDINAAL J.H. NEWMAN

GEBED VAN DE EZEL

Waarom ben ik zo grijs, Heer?
Niet wit, niet zwart,
maar grijs.
Dat past bij alles.
Bah, wat alledaags!

Is het wonder,
dat ik dikwijls zo koppig ben?
En een hele blaasbalg
vol melancholie uitblaas —
en mistroostigheid —
kruiwagens vol.
Mijn hart draagt dikwijls
een waas van zwaarmoedigheid

Zo wordt het begrijpelijk,
dat ik mij schrap zet met beide hoeven
en onbeweeglijk blijf staan —
ondanks alle vloeken en slagen —
onder die stomme lasten,
hooi, stro, porselein, zakken peper
en al die alledaagse rommel.
Altijd ik! Zelfs 's zondags.
Alsof er anders niemand is.
Nu goed, Heer...
Ik wil eerlijk zijn.
Gij hebt mij
de langste en mooiste oren
van de wereld geschonken.
Bewegelijk, daarbij, als een richtantenne.

Ja, die oren.
Daarmee hadt Gij wel Uw bedoeling.
Op slot van rekening hoorden mijn oren
wat er aan de hand was
in Bethlehem —
kort na Uw geboorte.

Ik heb U
naar Egypte gedragen
en U gered
voor koning Herodes.

En later mocht ik
U weer dragen.
Herinnert Gij U dat?
Als koning reedt Gij
Jeruzalem binnen —
op mijn rug.

Nu ja,
mijn dagelijks bestaan werd daardoor niet lichter.
Men kan niet eeuwig leven
van de beslissende uren.

Maar Gij hebt mij sindsdien
twee klanken geschonken,
die geen andere zo kan uitstoten

als ik:
IA.

En ik alleen kan ze ontcijferen:
ze betekenen onverkort:
In Amore — In liefde.

Ja, zo is het.
Uit liefde heb ik U gedragen.
En Gij mij.
Dat moet ik toegeven —
ondanks alles.
Dat troost me.
Amen

Uit: Ik prijs U Heer.
van Drutmar Cremer
Benedictijn

Bezinning

Mensen zijn onredelijk, onlogisch en egoïstisch
...maar blijf van hen houden, ondanks alles.
Als je het goede zoekt, zullen mensen je beschuldigen
van egoïsme en verkeerde motieven
...maar blijf het goede zoeken, ondanks alles.
Als je succes hebt, krijg je onechte vrienden en echte vijanden
...maar blijf vasthouden aan je succes, ondanks alles.
De goede dingen die je vandaag doet,
kunnen morgen al weer vergeten zijn
...maar blijf goede dingen doen, ondanks alles.
Eerlijkheid en oprechtheid maken je kwetsbaar
...maar blijf eerlijk en oprecht, ondanks alles.
Mensen houden van succes
en lopen alleen geslaagde mensen achterna
...maar loop ook eens een mislukkeling achterna, ondanks alles.
Wat u in jaren met moeite hebt opgebouwd,
kan in één dag weggevaagd worden
...maar blijf bouwen, ondanks alles.

P. Heidutzek

Mensen hebben soms hulp nodig, maar kunnen zich
tegen u keren als u hen daadwerkelijk helpt
...maar blijf hen helpen, ondanks alles.
Als u in uw leven overal uw beste beentje voor zet
krijgt u soms de wind van voren
...maar blijf uw beste beentje voor zetten, ondanks alles.

Deze tekst hangt in een weeshuis van de Missionaries of Charity in India. ■

Opgedragen aan m'n zusterziel:
==========

Gij hebt mij gewekt, m'n vriend,
uit een diepe slaap;
ik wist niet eens dat ik er was,
tot ik in uw ogen las
dat gij m'n leven waart.

Gij hebt mij bevrijd, m'n vriend,
van een bange nacht;
ge raakte me maar even aan,
zielsblij ben ik toen opgestaan
en in m'n hart vondt gij gehoor
om saam met u op weg te gaan.

Aan m'n zoon,

Nu je woorden blijven steken
en je wezen geen tekens meer vertoont
van verdriet, spijt of geluk,
verbied je me te spreken
en krijgen we geen toegang tot je "zijn",
maar met je onuitgesproken vragen,
je verborgen zorgen,
je raadsels en je pijn,
kan je me niet beletten
jouw moeder te zijn.

Zo kan ik jou beminnen,
al spreek je me niet aan;
maar in m'n hart blijf jij m'n zorg
en een reden van bestaan.

Vaak tastte ik in het duister naar uw ziel,
vaak speurde ik naar een klein geluk
dat me iedere keer ontviel;
maar zo is 't goed, je bent een kind
waarin ik het mysterie van de liefde vind.

Het recht om tot je te komen wordt me ontzegd,
je sluit de deur, je zet er de grendel op,
't is niets, je krijgt je tijd,
want ik vertrouw je toe aan Iemand
die je verder leidt,
Iemand die je heel goed kent
en waar we samen kunnen beminnen, zonder
woorden.

februari '77.

U WIJD IK MIJN KIND

Gebed van een moeder

Ik verheerlijk U, Vader in de hemel,
God Schepper, omdat Gij in mij
wondere dingen hebt verricht
en dat een kind is (*of* wordt) geboren,
de vrucht van de liefde, die Gij zegent.

Jezus, Woord van God, die ons toelaat
U te aanbidden onder de tedere trekken
van het Kindje in de kribbe; ik wijd
hem U toe, mijn kleine, uw broertje.

Verrijk hem met uw mooiste gaven
van natuur en genade;
hij weze op aarde onze vreugde
en in de hemel uw glorie.

Heilige Geest, uw schaduw kome over
dit kleine groeiende leven
zodat het niets kwaads overkomt
en zijn ziel uw heiligdom wordt
door de wateren van het doopsel.

En Gij, Maria, Koningin van de moeders,
sta mij bij in mijn moeilijke uren.
Leer mij hoe ik doen moet
om een echte moeder te zijn.

Mijn heilige engelbewaarder en
heilige engel van mijn boorlingske,
waakt nu trouw over ons beiden.

O.-L.-Vrouw van de Vrede
Zusters van de HH. Harten
Watertorenstraat 5
3700 TONGEREN

Bezinning

Mensen zijn onredelijk, onlogisch en egoïstisch
...maar blijf van hen houden, ondanks alles.
Als je het goede zoekt, zullen mensen je beschuldigen
van egoïsme en verkeerde motieven
...maar blijf het goede zoeken, ondanks alles.
Als je succes hebt, krijg je onechte vrienden en echte vijanden
...maar blijf vasthouden aan je succes, ondanks alles.
De goede dingen die je vandaag doet,
kunnen morgen al weer vergeten zijn
...maar blijf goede dingen doen, ondanks alles.
Eerlijkheid en oprechtheid maken je kwetsbaar
...maar blijf eerlijk en oprecht, ondanks alles.
Mensen houden van succes
en lopen alleen geslaagde mensen achterna
...maar loop ook eens een mislukkeling achterna, ondanks alles.
Wat u in jaren met moeite hebt opgebouwd,
kan in één dag weggevaagd worden
...maar blijf bouwen, ondanks alles.

P. Heidutzek

Mensen hebben soms hulp nodig, maar kunnen zich
tegen u keren als u hen daadwerkelijk helpt
...maar blijf hen helpen, ondanks alles.
Als u in uw leven overal uw beste beentje voor zet
krijgt u soms de wind van voren
...maar blijf uw beste beentje voor zetten, ondanks alles.

Deze tekst hangt in een weeshuis van de Missionaries of Charity in India. ■

MIJN GOD, IK BEMIN U

O God, mijn God, ik bemin U !
Niet omwille van de Hemel bemin ik U,
Noch omdat Gij hen die U niet beminnen
Bestraft met het eeuwig vuur.

Op het Kruis, Jezus, hebt Gij mij
Aan Uw Hart gedrukt.

Gij hebt de nagels verdragen, de lanssteek,
Het toppunt van schande, ontelbare smarten,
Het zweet en de angst, de dood...
Dat alles voor mij, in mijn plaats,
Omwille van mijn zonden.

Daarom, o zó liefhebbende Jezus,
Waarom dan U niet beminnen met een onbaatzuchtige liefde,
Hemel en hel vergetend,
Niet om beloond te worden,
Maar eenvoudigweg zoals Gij mij hebt bemind ?

Zó wil ik U beminnen,
Zó zal ik U beminnen :
Enkel en alleen omdat Gij mijn Koning zijt,
Enkel en alleen omdat Gij mijn God zijt. Amen !

(Sint-Franciscus Xaverius)

Abbaye Saint-Joseph de Clairval
630 F – 21150 Flavigny-sur-Ozerain

HIER BEN IK

**Een mens vroeg: 'God, hoe kan het nu, dat Gij mij roept '
Hebt Gij ooit mijn handen gezien ?
Mijn begerige ogen ? Mijn gesloten oren ?
Mijn zwakke schouders ? Mijn mismaakte voeten ?
Hoe zou ik met deze handen... U kunnen dienen ?'**

**Sprak God met een lichte verontwaardiging:
'Maar mens toch, sinds wanneer zijn je handen van jou ?
En je voeten, je oren en je ogen ?
Heb ik je mijn eigen handen niet gegeven
om mijn troost te strelen over bedroefde mensen ?
Heb ik je mijn voeten niet gegeven
om op weg te gaan, mensen tegemoet ?
Heb ik je mijn oren niet gegeven
om te luisteren naar het broze lied van 's mensen geluk ?
Heb ik je mijn ogen niet gegeven
om te zien waar mensen hun weemoed dragen ?
Heb ik je mijn hart niet geschonken
om te slaan op het ritme van menselijk leed ?'**

**Ging de mens onder de bloeiende kerselaar zitten
en keek naar zijn open handen,
volgde de blik van zijn nieuwsgierige ogen,
telde het onrustig kloppen van zijn hart,
stapte mee met de trage gang van zijn voeten,
luisterde naar het monotone geruis in zijn oren.
'Dat kan niet !
God, nu moet ge U toch vergist hebben'.**

**Toen kwam er een klein meisje voorbij
met de onschuld van de lente;
het droomde zomaar over de weg
en het struikelde over een verdwaalde steen en viel.
En het weende om een schram op haar knie
en om een scheur in haar kleed.**

**Stond de mens haastig op en nam het kind zachtjes in zijn handen
en droeg het op zijn sterke voeten naar de schaduw langs de gracht,
keek vertederd naar de beschreide ogen,
en streelde met zijn grove handen over haar verwarde haren
en hoorde zich zachte troostwoorden zeggen:
'Toe maar, het doet geen pijn',
en voelde een stil zeer in zijn eigen hart.
En het kind glimlachte, haar tranen werden bloemen
en haar ogen zongen een diep geluk.**

**En toen keek de mens naar zijn handen
en ze waren zacht als die van een moeder.
En Hij betastte zijn voeten, en voelde een sterke kracht
en hij merkte een diepe bewogenheid in zijn hart
en zijn ogen zagen precies veel duidelijker
en er hing een vrome zang in zijn oren.
En toen knikte de mens en zei:
'God, misschien gaat het toch wel ! Hier ben ik .'**

(P. Stienaers)

Eerst roept de Vader en dan pas zendt hij ons...

Naarmate de ziel luistergraag wordt naar de roep van de Vader, naar die mate zal zij later ook luistergraag doen worden al diegene, die zij op haar beurt ook moet roepen tot het grote mensenwerk, dat tevens een goddelijk werk is, het werk dat alle kinderen van alle volkeren samenroept op eenzelfde plaats, de plaats waar de Goede Vader Zijn kudde overschouwt.

God horen roepen, dat gebeurt slechts in de stilte, dat gebeurt door de mond van diegene, die reeds gezonden zijn, die reeds geroepen werden en gezonden zijn.

Wij horen God roepen in ons eigen binnenste, maar Hij roept ons ook door de andere, door de gebeurtenissen en omstandigheden van ons leven, door een gebaar, door een glimlach, door een blik, door alles, door alles in ons leven roept God ons.

Het is niet zo ernstig het onkruid uit de zielen uit te wieden maar het is bovenal ernstig het positieve in een ziel, de bloei en de groei van een ziel, wasdom te schenken, dit te ontdekken. Het goede, de overvloed van het goede moet het kwade verstikken.

Het is de roep van God zelf die de zendeling in de zielen moet gaan leggen, waar de zendeling de zielen moet gevoelig voor maken, hij moet de zielen meenemen naar dat grote oerwoud van Gods wezen en midden in een open plek in dat oerwoud gaan staan met die zielen rondom hem en dan zeggen : "Luister naar het ruisen van die stem, luister naar de roep van God die mij gezonden heeft om U Zijn roep te doen horen.

Wie zich blind staart op het kwade, doet het kwade zich nog maar hoger oprichten, maar wie zich ten volle wijdt aan het goede omdat hij geroepen werd en gezonden is, die zal mettertijd het goede zijn heerschappij laten uitoefenen over het kwade en zelfs het kwade zal zich buigen naar de goede richting want alles in de mens is gemaakt voor de genade.

Niemand wordt gezonden of hij moet als kind gezonden worden. Hij moet kind zijn voor hij tot de grote mensen kan gaan. De grote mensen, ik bedoel

daarmee diegene die recht blijven staan voor het tabernakel van Gods schatten, die recht blijven staan en een afwachtende houding aannemen tegenover God, alsof zij wilden zeggen : "Wat kan ik van u verwachten, wat zult Gij mij geven ?" Dat is de grotemensenhouding. Maar de mensen die gaan knielen voor het tabernakel van Gods genadeschatten, die mensen, dat zijn de kinderen. Die worden een kopje kleiner in mensenogen maar die worden zo groot in Gods ogen. Want dat zijn de zielen die zich niet afvragen : "Wat heb ik van U te verwachten" maar die wel bidden tot God : "Wat verwacht Gij nu eindelijk van mij, Gij die mij roept."

Reninca

Leg de namen van mijn kinderen...

God,
ik leg de namen van mijn kinderen
in Uw handen.
Graveer ze daarin met onuitwisbaar
schrift.
Dat niets of niemand ze meer ooit
daaruit kan wissen.
Ook niet als de satan ze straks als
tarwe zift.
Houd Gij mijn kinderen vast
als ik ze los moet laten
en laat altijd Uw kracht boven hun
zwakheid staan.
Gij weet hoe mateloos de wereld hen
zal haten,
als zij niet in het schema van de
wereld zullen gaan.
Ik vraag U niet mijn kinderen
elk verdriet te sparen,
maar wees Gij wel hun troost,
als ze eenzaam zijn en bang.
Wil hen in Uw verbond bewaren,
dat ze nooit van U vervreemden,
nooit hun leven lang!
Ik leg de namen van mijn kinderen
in Uw handen. AMEN!